

Arrest

nr. 275 155 van 8 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 maart 2022.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. ZWART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan verzoeker de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 2 augustus 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, doch blijkens diezelfde informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

3. De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie, zoals die door verzoekende partij aangehaald, omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

4. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze in concreto te worden aangetoond. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen. Zij beperkt zich in eerste tot het louter verwijzen naar algemene landeninformatie, wat niet volstaat. Waar de verzoekende partij ten slotte nog een arrest van de Raad aanhaalt, wijst de Raad er vooreerst op dat precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. Zoals supra reeds aangehaald slaagt de verzoekende partij er niet in met concrete elementen aan te tonen dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds in Griekenland werd toegekend.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar hij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 10 maart 2022, legt verzoeker een aanvullende nota neer, met bijgevoegd een attest van de zorg-coördinator van CIBA, een attest van Fedasil waarin de nood aan een externe psychiater wordt bevestigd en een bewijs van medische afspraken.

Verzoeker argumenteert dat de elementen die door middel van een aanvullende nota worden bijgebracht wijzen op zijn bijzondere kwetsbaarheid. Verzoeker heeft een aantal maanden verbleven in het CIBA-centrum, een centrum van het Rode Kruis voor begeleiding van asielzoekers met psychologische problemen. Hij werd er opgenomen met zware psychologische problemen en hoewel hij sinds kort terug in het Fedasilcentrum verblijft, heeft het centrum bevestigd dat hij verder dient opgevolgd te worden door een externe psychiater, wat ook het advies was van CIBA. Verzoeker meent dat er dus *in casu* sprake is van bijzondere kwetsbaarheid en dat dit moet worden samen gezien met zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal over zijn ervaringen in Griekenland.

Verzoeker benadrukt verder dat hij vrouw en kinderen heeft in Gaza en dat hij in Griekenland geen recht zal hebben op gezinshereniging. Er is volgens verzoekers advocaat op dit vlak sprake van een ongelijke behandeling tussen enerzijds Grieken en anderzijds personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland, waardoor aan de premisse van een gelijke behandeling zoals vereist in de rechtspraak van het Hof van Justitie niet is voldaan, zeker in het licht van de psychologische problematiek van verzoeker. Verzoekers problemen zijn nog steeds actueel en zijn advocaat wijst erop dat uit de documenten van Fedasil blijkt dat hij tussen oktober 2021 en juni 2022 regelmatig medische zorgen heeft gekregen en dat het meest recente attest van Fedasil – *requisitorium* consult dateert van 13 juni 2022. Verzoekers advocaat benadrukt dat de opname in CIBA als dusdanig al aantoonde dat het *in casu* om een zeer ernstige problematiek gaat.

Verzoeker voegt er nog aan toe dat hij al een jaar in behandeling is voor zijn psychologische problemen in België en dat hij zijn familie wil terugzien.

4.2. Uit de informatie eerder door verzoeker in het verzoekschrift aangehaald, blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met allerlei belemmeringen met betrekking tot o.a. de toegang tot gezondheidszorg. De situatie voor statushouders in Griekenland, dat een moeilijke tijd doormaakt, is allesbehalve rooskleurig. Zo verloopt onder meer de toegang tot socio-economische en medische hulp voor begunstigden van internationale bescherming er niet steeds vlekkeloos.

In de beschikking van 10 maart 2022 werd in dit verband eerder het volgende gesteld:

“Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, doch blijkt deze informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeftes zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland,

zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen."

4.3. De Raad herhaalt het reeds gestelde in zijn beschikking van 10 maart 2022 dat de loutere algemene verwijzing naar dergelijke algemene landeninformatie, zoals voorgaande, omtrent de situatie van statushouders in Griekenland niet volstaat om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Dit dient immers op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond, zo dient te worden beklemtoond.

4.4. Zoals door verzoeker en zijn raadsman ter terechtzitting wordt toegelicht, blijkt uit de ter zitting per aanvullende nota neergelegde stukken o.a. dat verzoeker vanaf eind november 2021 maandenlang in het centrum CIBA van het Rode Kruis Vlaanderen heeft verbleven, een tijdelijke residentiële begeleidingssetting, zo blijkt uit het attest van CIBA van 20 maart 2022, voor verzoekers om internationale bescherming met psychologische en/of lichte psychiatrische problemen die nood hebben aan een meer intensieve begeleiding. In het betreffende attest wordt het belang van de voortzetting van verzoekers psychologische opvolging en de opstart van psychiatrische opvolging onderschreven.

De neergelegde brief van Fedasil van 11 mei 2022 gaat eveneens in op verzoekers psychologische problemen. De brief vermeldt dat verzoeker na zijn verblijf bij CIBA terug meer te kampen kreeg met depressieve klachten. Men adviseert een medicamenteuze opvolging door een externe psychiater, zoals eveneens wordt geadviseerd door CIBA.

Daarnaast worden verschillende documenten bijgebracht inzake *requisitorium consults* -raadplegingen- voor de periode november en december 2021 tot recenter de maanden april en mei 2022 en zeer recent nog (midden) juni 2022.

4.5. Gelet op de moeilijke en allesbehalve rooskleurige situatie voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals die blijkt uit de informatie door verzoeker bijgebracht, en gezien het kwetsbaar profiel van verzoeker, dat blijkt uit de door hem per aanvullende nota bijgebrachte attesten inzake zijn psychologische problemen die blijken de inhoud van die attesten verdere opvolging behoeven, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

De Raad wijzigt in het licht van het voorgaande zijn standpunt van de beschikking. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 augustus 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. POLLET